

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/91/2021
Identifikačné číslo spisu: 8118012316
Dátum vydania rozhodnutia: 15.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8118012316.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvinených V. B. a E.U., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, o dovolaniach obvinených V. B. a E.U., proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/19/2020 z 12. augusta 2020, na neverejnom zasadnutí konanom 15. júna 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinených V. B. a E. O. s a o d m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd I. stupňa“), sp. zn. 33T/131/2018 zo 6. februára 2020, boli

obvinený V. B. uznaný za vinného:

- v bode 1/ a v bode 2/ pre pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, v bode 1/ aj podľa § 245 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona,

- v bode 3/ pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného do 31. júla 2019, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona,

- v bode 4/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

- v bode 5/ pre zločin nedovolaného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Trestného zákona,

- v bode 6/ a v bode 7/ pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, v štádiu prípravy podľa § 13 ods.1 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a

- v bode 8/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona,

a obvinený E.U. uznaný za vinného:

- v bode 1/ a v bode 2/ pre opakovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, v bode 1/ aj podľa § 245 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona,

- v bode 3/ pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného do 31. júla 2019, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona,

- v bode 6/ a v bode 7/ pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a

- v bode 8/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že

Bod 1/

- obvinení V. B. a E.U. 10. mája 2016, približne do 02:00 hod., na parkovisku pri oplotení areálu B. v J., po naplánovaní skutku s ďalšou osobou (vykonávateľ), po rozdelení úloh a ich koordinácií, z dôvodu predchádzajúcich hanlivých verbálnych prejavov K. F. na adresu obvineného V. B., spoločne podpálili menovanému K. F. jeho osobné motorové vozidlo zn. C., EČV J., a to tak, že obvinený V. B. určil ostatným ich úlohy, obvinený E.U. zaobstaral benzín a strážil v okolí miesta činu a vykonávateľ polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru, ukončeného hasičským zásahom, došlo takmer k úplnému vyhoreniu motorovej časti aj interiéru vozidla K. F., so spôsobenou škodou vo výške 16.103 Eur a k obhoreniu pravej časti vedľa stojaceho osobného motorového vozidla zn. Y. S., EČV J., majiteľa O.U., so spôsobenou škodou vo výške 2.982 Eur.

Bod 2/

- obvinení V. B. a E.U. 15. júla 2016 približne medzi 03:00 a 04:00 hod., na parkovisku pred predajňou H.-H. na ul. S.. XX v J., po naplánovaní skutku s ďalšími osobami, po rozdelení úloh a ich koordinácií, spoločne podpálili osobné motorové vozidlo majiteľa G. G., zn. E. D., EČV J. a to tak, že obvinený V. B. určil ostatným ich úlohy a spolu s obvineným E.U. zadovážili benzín, ďalšia osoba nahovorila vykonávateľa na realizáciu skutku, ktorý polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru, ukončeného hasičským zásahom, došlo k obhoreniu prednej pravej časti vozidla, so spôsobenou škodou vo výške 19.093 Eur.

Bod 3/

- obvinení V. B. a E.U. 10. mája 2017, v nočných hodinách, na ul. B. X v J., po naplánovaní skutku s ďalšou osobou (vykonávateľ), po rozdelení úloh a ich koordinácií, spoločne, za použitia násillia vnikli do priestorov O. M. S., a to tak, že motorovým vozidlom obvineného E.U. sa dopravili na miesto činu, obvinení V. B. a E.U. strážili okolie miesta činu, zatiaľ čo vykonávateľ vyliezol na strechu objektu, páčidlom vypáčil strešné okno, vnikol dnu a z priestorov fitness centra zobral:

· tablet zn. Samsung, TAB 4 10.1 v hodnote 281 Eur,

- bezdrôtové slúchadlá sivej farby v hodnote 20 Eur,
- finančnú hotovosť vo výške 50 Eur,
- 150 ks CFM tyčínok zn. Vision Nutrition v hodnote 180 Eur,
- 400 ks proteínu v balení po 30 g zn. Best Nutritin v hodnote 192 Eur,
- 144 tyčínok Excelent zn. Nutrent v hodnote 180 Eur,
- 40 ks Gainer v balení po 40 g zn. Best Nutrition v hodnote 16 Eur a
- 8 ks rukavíc zn. Best Nutrition v hodnote 10 Eur,

pričom uvedené veci v taškách pohádzal cez okno von a obvinený V. B. tieto ponosil do vozidla, následne z miesta činu odišli, spôsobiac pre prevádzkovateľa O. firmu X., s. r. o. J., škodu vo výške 909 Eur a E. O. odcudzením vyššie uvedených slúchadiel škodu vo výške 20 Eur.

Bod 4/

- obvinený V. B. 15. augusta 2017, v nočných hodinách na ul. Y. XX v J., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou, spoločne, za požitia násilia, vnikli do rodinného domu majiteľa Ing. E.S. tak, že preskočili plot pozemku, kliešťami preštkli horný záves na otvorenom okne - vetračke a cez toto vlezli do domu, kde vylomili jedny interiérové dvere, násilne odstránili zámok na plechovej skrini a z domu odcudzili:

- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. XXXXXXX v hodnote 150 Eur,
 - dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. L. v hodnote 50 Eur,
 - dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. XXXXX v hodnote 50 Eur,
 - dlhú strelnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku zn. Zbrojovka Brno, kal. 16/16, v. r. XXXXX v hodnote 80 Eur,
 - dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú kombinovanú zbraň, guľobrokovú kozlicu zn. Zbrojovka Brno, kal. 12/7x 57R, v. č. XXXXXXX (baskula), XXXXXXX (zväzok hlavný) v hodnote 180 Eur,
 - strelecky znehodnotenú dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku belgickej výroby, kal. 20, nezisteného výrobného čísla v nulovej hodnote,
 - dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. Slávia, kal. 4,5 mm, v. č. XXXXXXX v hodnote 50 Eur,
 - dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. IŽ, kal. 4,5 mm, v. č. F. v hodnote 10 Eur,
 - expanznú opakovaciu zbraň, revolver zn. Bruni, kal. 9 mmK, v. č. XXXXXXX v nulovej hodnote,
 - 331 ks nábojov rôznych kalibrov v hodnote minimálne 62,89 Eur,
 - 1.170 ks striel typu Diabolo, kalibru 4,5 mm v hodnote 8 Eur,
 - 14 ks nábojníc, puzdro na náboje a 4 plechové krabičky na strelivo v nulovej hodnote,
 - 152 ks malokalibrových nábojov v hodnote 106,40 Eur,
- spôsobiac pre Ing. A.S. (syn Ing. E.S.) škodu vo výške 747,29 Eur a ďalej z domu odcudzili:

- 17 fliaš alkoholu rozličných značiek v hodnote 251,40 Eur,
 - 3 deky v hodnote 27,87 Eur,
 - 3 krištáľové vázy v hodnote 56,78 Eur,
 - ozdobný polkruhový stojan so 6 dýkami v hodnote 30 Eur,
 - 9 ks dýk z chirurgickej ocele, rukoväť z parožia, každá v koženom puzdre v hodnote 29,88 Eur,
 - krabičku so zlomkovým zlatom a obrúčkou v hodnote minimálne 26 Eur,
 - súpravu z ružového porcelánu v hodnote 9,15 Eur,
 - medaile a vyznamenania v hodnote 31,83 Eur,
 - britvu v hodnote 0,35 Eur,
 - platený vak v hodnote 5,50 Eur,
- spôsobiac pre Ing. E.S. škodu vo výške 468,76 Eur,

pričom obvinený V. B. pri skutkoch v bodoch 3 a 4 odcudzením vecí spôsobil celkovú škodu vo výške minimálne 2.145,05 Eur.

Bod 5/

- obvinený V. B. v období od 15. augusta 2017 do 1. februára 2018, v byte č. XX, ktorý prenajímal jeho otec K. B., na adrese Y. XXXX/XX v J. a v záhradníckej chate č. XXXX, ktorej vlastníčkou je jeho stará mama H. H., v záhradkárskej lokalite E., na parcele č. XXXXX v okrese J., nedovolane ukrýval:

- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. XXXXXX,
- dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. L.,
- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. XXXXX a
- 331 ks nábojov rôznych kalibrov.

Bod 6/

- obvinení V. B. a E.U. v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27. októbra 2017, v J. a v R., spoločne s ďalšou osobou, plánovali organizované násilné prepadnutie zlatníctva na X. č. XX v R. tak, že viackrát obhliadali miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu, alternatívy vykonania činu, rozdelili si úlohy tak, že obvinený E.U. mal šoférovať vozidlo pri prívoze a odvoze z miesta činu, ďalšia osoba mala pri prepade držať pracovníčku zlatníctva a obvinený V. B. mal odcudziť zlaté predmety, následne minimálne v jednom prípade sa všetci traja dostavili vozidlom obvineného E.U. na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli nevhodným podmienkam na jeho vykonanie a v ďalších prípadoch k vykonaniu činu nedošlo pre prítomnosť zákazníkov v uvedenom zlatníctve, pričom obaja obvinení pokračovali v plánovaní uvedeného prepadnutia až do svojho zadržania 1. februára 2018.

Bod 7/

- obvinení V. B. a E.U. v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27. októbra 2017, v J. a inde, spoločne s ďalšou osobou, plánovali organizované násilné prepadnutie bližšie nezisteného zlatníctva v meste B., J. K., a to tak, že viackrát obhliadali miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu a rozdelili si úlohy tak, že obvinený E.U. mal šoférovať vozidlo pri prívoze a odvoze z miesta činu a obvinený V. B. s ďalšou osobou mali vykonať násilné prepadnutie, pričom minimálne v jednom prípade sa obvinený V. B. s ďalšou osobou dostavili na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli prítomnosti väčšieho počtu ľudí v okolí zlatníctva a v období od 27. októbra 2017 až do svojho zadržania 1. februára 2018, obaja obvinení v J. a inde naďalej plánovali násilné prepadnutie predmetného zlatníctva a pripravovali alternatívy vykonania tohto činu.

Bod 8/

- obvinení V. B. a E.U. v priebehu mesiaca január 2018, v okolí mesta Z. v okrese R. a v meste Y.C. v okrese J., v spolčení s ďalšou nestotožnenou osobou, využijúc vymyslený dlh J.C. vo výške 500 Eur voči obvinenému E.U. a pod hrozbou podpálenia vozidla patriaceho otcovi J.C., menovaného koordinovane nútili uhradiť uvedený dlh, ktorý za J.C. zaplatila jeho matka B.C., poukázaním finančných prostriedkov na obvineným udaný bankový účet.

Za to súd I. stupňa obvinenému V. B. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcich okolností a neexistencii priťažujúcich okolností, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému E.U. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti, uložil súd I. stupňa úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd I. stupňa podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona poškodených: spoločnosť X., s. r. o., so sídlom J., Y. XX, IČO: XX XXX XXX , Ing. A.S., nar. X. E. XXXX, trvale bytom J., Y. XX a Ing. E.S., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom J., Y. XX, s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na podklade odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátor“), obvinených V. B., E.U. (ďalej aj len „obvinení“) a poškodeného K. F., proti označenému rozsudku súdu I. stupňa, Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom, sp. zn. 5To/19/2020 z 12. augusta 2020, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa, sp. zn. 33T/131/2018 zo 6. februára 2020 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal

obvineného V. B. za vinného:

- v bode 1/ pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, spáchaného účastníctvom vo forme organizátora podľa § 21 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona,

- v bode 2/ pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

- v bode 3/ a v bode 4/ pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, s časťou v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

- v bode 5/ pre zločin nedovolaného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

- v bode 6/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

a obvineného E.U. za vinného:

- v bode 1/ pre prečin poškodzovania cudzej veci § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona,

- bode 2/ pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

- v bode 3/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

- v bode 6/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že

Bod 1/

- obvinení V. B. a E.U. 10. mája 2016, približne do 02:00 hod., na parkovisku pri oplotení areálu B. v J., po vzájomnej dohode s ďalšou osobou (vykonávateľ), z dôvodu predchádzajúcich hanlivých verbálnych prejavov K. F. na adresu obvineného V. B., spoločne podpálili menovanému K. F. jeho osobné motorové vozidlo zn. C. Q., EČV J., a to tak, že obvinený V. B. určil ostatným ich úlohy, obvinený E.U.

zaobstaral benzín a strážil v okolí miesta činu a vykonávateľ polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru, ukončeného hasičským zásahom, došlo takmer k úplnému vyhoreniu motorovej časti aj interiéru vozidla K. F., so spôsobenou škodou vo výške 16.103 Eur a k obhoreniu pravej časti vedľa stojaceho osobného motorového vozidla zn. Y. S., EČV J., majiteľa O.U., so spôsobenou škodou vo výške 2.982 Eur.

Bod 2/

- obvinení V. B. a E.U. 15. júla 2016 približne medzi 03:00 a 04:00 hod. na parkovisku pred predajňou H. na ul. S.. XX v J., po vzájomnej dohode s ďalšími osobami, spoločne podpálili osobné motorové vozidlo majiteľa G. G. zn. E., EČV J., a to tak, že obvinený V. B. určil ostatným ich úlohy a spolu s obvineným E.U. zadovážili benzín, ďalšia osoba nahovorila vykonávateľa na realizáciu skutku, ktorý polial benzínom predmetné vozidlo a toto zapálil, pričom v dôsledku následného požiaru, ukončeného hasičským zásahom, došlo k obhoreniu prednej pravej časti vozidla, so spôsobenou škodou vo výške 19.093 Eur.

Bod 3/

- obvinení V. B. a E.U. 10. mája 2017, v nočných hodinách na ul. B. X v J., po vzájomnej dohode s ďalšou osobou (vykonávateľ), spoločne, za použitia násilia vznikli do priestorov O., a to tak, že motorovým vozidlom obvineného E.U. sa dopravili na miesto činu, obvinení V. B. a E.U. strážili okolie miesta činu, zatiaľ čo vykonávateľ vyliezol na strechu objektu, páčidlom vypáčil strešné okno, vnikol dnu a z priestorov fitness centra zobral:

- tablet zn. Samsung, TAB 4 10.1 v hodnote 281 Eur,
- bezdrôtové slúchadlá sivej farby v hodnote 20 Eur,
- finančnú hotovosť vo výške 50 Eur,
- 150 ks CFM tyčiniiek zn. Vision Nutrition v hodnote 180 Eur,
- 400 ks proteínu v balení po 30 g zn. Best Nutrition v hodnote 192 Eur,
- 144 tyčiniiek Excelent zn. Nutrent v hodnote 180 Eur,
- 40 ks Gainer v balení po 40 g zn. Best Nutrition v hodnote 16 Eur a
- 8 ks rukavíc zn. Best Nutrition v hodnote 10 Eur,

pričom uvedené veci v taškách pohádzal cez okno von a obvinený V. B. tieto ponosil do vozidla, následne z miesta činu odišli, spôsobiac pre prevádzkovateľa O., s. r. o. J., škodu vo výške 909 Eur a E. O. odcudzením vyššie uvedených slúchadiel škodu vo výške 20 Eur.

Bod 4/

- obvinený V. B. v nočných hodinách z 13. augusta 2017 na 14. augusta 2017, na ul. Y. XX v J., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou, spoločne, za použitia násilia, vnikli do rodinného domu majiteľa Ing. E.S. tak, že preskočili plot pozemku, kliešťami preštkli horný záves na otvorenom okne - vetračke a cez toto vlezli do domu, kde vylomili jedny interiérové dvere, násilne odstránili zámok na plechovej skrini a z domu odcudzili:

- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. XXXXXX v hodnote 150 Eur,
- dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. L. v hodnote 50 Eur,
- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR, v. č. XXXXX v hodnote 50 Eur,
- dlhú strelnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku zn. Zbrojovka Brno, kal. 16/16, v. r. XXXXX v hodnote 80 Eur,
- dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú kombinovanú zbraň, guľobrokovú kozlicu zn. Zbrojovka Brno, kal. 12/7x 57R, v. č. XXXXXX (baskula), XXXXXX (zväzok hlavni) v hodnote 180 Eur,
- strelecky znehodnotenú dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú zbraň, brokovú dvojku belgickej výroby, kal. 20, nezisteného výrobného čísla v nulovej hodnote,
- dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. Slávia, kal. 4,5 mm, v. č. XXXXXX v hodnote 50 Eur,
- dlhú strelnú plynovú zbraň, vzduchovku zn. IŽ, kal. 4,5 mm, v. č. F. v hodnote 10 Eur,

- expanznú opakovaciu zbraň, revolver zn. Bruni, kal. 9 mmK, v. č. XXXXXX v nulovej hodnote,
- 331 ks nábojov rôznych kalibrov v hodnote minimálne 62,89 Eur,
- 1.170 ks striel typu Diabolo, kalibru 4,5 mm v hodnote 8 Eur,
- 14 ks nábojníc, puzdro na náboje a 4 plechové krabičky na strelivo v nulovej hodnote,
- 152 ks malokalibrových nábojov v hodnote 106,40 Eur,

spôsobiac pre Ing. A.S. (syn Ing. E.S.) škodu vo výške 747,29 Eur a ďalej z domu odcudzili:

- 17 fliaš alkoholu rozličných značiek v hodnote 251,40 Eur,
- 3 deky v hodnote 27,87 Eur,
- 3 krištáľové vázy v hodnote 56,78 Eur,
- ozdobný polkruhový stojan so 6 dýkami v hodnote 30 Eur,
- 9 ks dýk z chirurgickej ocele, rukoväť z parožia, každá v koženom puzdre v hodnote 29,88 Eur,
- krabičku so zlomkovým zlatom a obrúčku v hodnote minimálne 26 Eur,
- súpravu z ružového porcelánu v hodnote 9,15 Eur,
- medaile a vyznamenania v hodnote 31,83 Eur,
- britvu v hodnote 0,35 Eur,
- plátený vak v hodnote 5,50 Eur,

spôsobiac pre Ing. E.S.kodu vo výške 468,76 Eur,

príčom obvinený V. B. pri skutkoch v bodoch 3 a 4 odcudzením vecí spôsobil celkovú škodu vo výške minimálne 2.145,05 Eur.

Bod 5/

obvinený V. B. v období od 14. augusta 2017 do 1. februára 2018, v byte č. XX, ktorý prenajímal jeho otec K. B., na adrese Y. XXXX/XX v J. a v záhradnej chatke č. XXXX, ktorej vlastníčkou je jeho stará mama H. H., v záhradkárskej lokalite E., na parcele č. XXXXX v okrese J., nedovolane ukrýval:

- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, 22LR, v. č. XXXXXX,
- dlhú strelnú palnú jednovýstrelovú zbraň, brokovnicu zn. Baikal, kal. 12, v. č. L.,
- dlhú strelnú palnú opakovaciu zbraň, malokalibrovú pušku zn. Zbrojovka Brno, kal. 22LR , v. č. XXXXX,
- 331 ks nábojov rôznych kalibrov,
- nedovolane upravenú strelecky znehodnotenú dlhú strelnú palnú viacvýstrelovú zbraň, brokovej dvojky belgickej výroby, kal. 20, nezisteného výrobného čísla a
- nedovolane upravenú expanznú opakovaciu zbraň, revolver zn. Bruni, kal. 9 mm K, v. č. XXXXXX,

príčom v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vymenované predmety sú strelnými zbraňami a strelivom, na legálnu držbu ktorých je potrebný zbrojný preukaz, zbrojná licencia alebo zbrojný sprievodný list na trvalý vývoz, ktoré obvinený nemal a sú tiež zakázanými zbraňami.

Bod 6/

- obvinený V. B. a E.U. v priebehu mesiaca január 2018 v okolí mesta Z., okres R. a v meste Y.C., okres J., v spolčení s ďalšou nestotožnenou osobou, využívúc vymyslený dlh J.C. vo výške 500 Eur voči obvinenému E.U. a pod hrozbou podpálenia vozidla patriaceho otcovi J.C., menovaného koordinovane nútili uhradiť uvedený dlh, ktorý za J.C. zaplatila jeho matka B.C., poukázaním finančných prostriedkov na obvineným udaný bankový účet.

Za to odvolací súd obvinenému V. B. podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému E.U. podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, uložil odvolací súd úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Zároveň odvolací súd podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obvinených V. B. a E.U. oslobodil spod obžaloby prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací zločin prípravy lúpeže podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27. októbra 2017 v J. a v R., spoločne s ďalšou osobou, plánovali organizované násilné prepadnutie zlatníctva na X. R.. XX v R. tak, že viackrát obhliadali miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu, alternatívy vykonania činu, rozdelili si úlohy tak, že obvinený E.U. mal šoférovať vozidlo pri prívoze a odvoze z miesta činu, ďalšia osoba mala pri prepade držať pracovníčku zlatníctva a obvinený V. B. mal odcudziť zlaté predmety, následne minimálne v jednom prípade sa všetci traja dostavili vozidlom obvineného E.U. na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli nevhodným podmienkam na jeho vykonanie a v ďalších prípadoch k vykonaniu činu nedošlo pre prítomnosť zákazníkov v uvedenom zlatníctve, pričom obaja obvinení pokračovali v plánovaní uvedeného prepadnutia až do svojho zadržania 1. februára 2018,

- v priebehu viacerých mesiacov roka 2017, do 27. októbra 2017 v J. a inde, spoločne s ďalšou osobou plánovali organizované násilné prepadnutie bližšie nezisteného zlatníctva v meste B., J. K., a to tak, že viackrát obhliadali miesto činu a únikové trasy, hľadali vhodné motorové vozidlo na prívoz a odvoz z miesta činu, pripravili si maskovacie doplnky šatstva na vykonanie činu a rozdelili si úlohy tak, že obvinený E.U. mal šoférovať vozidlo pri prívoze a odvoze z miesta činu a obvinený V. B. s ďalšou osobou mali vykonať násilné prepadnutie, pričom minimálne v jednom prípade sa obvinený V. B. s ďalšou osobou dostavili na miesto činu s úmyslom vykonať čin, ku ktorému nedošlo kvôli prítomnosti väčšieho počtu ľudí v okolí zlatníctva a v období od 27. októbra 2017 až do svojho zadržania 1. februára 2018 obaja obvinení v J. a inde, naďalej plánovali násilné prepadnutie predmetného zlatníctva a pripravovali alternatívy vykonania tohto činu,

pretože skutky nie sú trestnými činmi.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd obvineným V. B. a E.U. uložil povinnosť nahradiť poškodenému K. F., nar. XX. H. XXXX v J., bytom J., Y. XX, spoločne a nerozdielne škodu vo výške 16.103 Eur a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených spoločnosť X., s. r. o., so sídlom J., Y. XX, IČO: XX XXX XXX, Ing. A.S., nar. X. E. XXXX, trvale bytom J., Y. XX a Ing. E.S., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom J., Y. XX, s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

* * *

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený V. B. prostredníctvom zvoleného obhajcu (JUDr. Peter Novosad, LL.M., advokáta v Prešove) dovolanie, doručené súdu I. stupňa 24. marca 2021 a obvinený E.U. podal dovolanie prostredníctvom totožného obhajcu, doručené súdu I. stupňa 8. apríla 2021. Dovolania oboch obvinených boli podané z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

Zhodne vo svojich dovolaniach namietali, že konaním súdu I. stupňa a odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na obhajobu (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), pretože bez bližšieho odôvodnenia nebolo vyhovené ich opodstatneným návrhom na vykonanie dôkazov a to konkrétne:

- návrh na výsluch svedka K. F., pričom súdy mali aspoň prečítať jeho výpoveď z prípravného konania, keďže to navrhoval aj prokurátor,
- návrh na prečítanie zápisníc o výsluchoch obvineného E.U. z prípravného konania,
- návrh na vykonanie konfrontácií medzi svedkom Y. a svedkami F., G., J., Y., Y. a O.,
- návrh na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania k osobe K. Y., keďže u menovanej osoby existovala v minulosti psychická porucha, ku ktorej sa znalkyňa, ktorá vyhotovila znalecký posudok, nevedela z dôvodu nedostatočnej kvalifikácie vyjadriť,
- návrh na ustanovenie znalca za účelom posúdenia duševného stavu a schopnosti podať pravdivú výpoveď poškodeného J.C. a
- návrh na vyžiadanie rovnopisu rozhodnutia v trestnej veci obvineného K. Y. od Krajskej prokuratúry v Košiciach, pretože predmetný dôkaz nebol vykonaný tak, ako ho obvinení navrhovali.

Vykonanie vyššie uvedených návrhov na vykonanie dôkazov, by podľa názoru obvinených prispelo k správne mu a úplnému zisteniu skutkového stavu.

Obvinení V. B. a E.U.alej namietali, že sa súd I. stupňa a odvolací súd neurčito a všeobecne vysporiadali s námietkou ohľadom dôveryhodnosti výpovedí korunného svedka K. Y., pričom samotná znalkyňa konštatovala, že uvedený svedok uznáva antisociálne správanie, má uvoľnenú morálku a kolísavé etické hodnoty, čo ho predisponuje k nesprávne mu reprodukovaniu prežitých udalostí, jeho podmienené odsúdenie a existenčná situácia mohli byť motívom pre spoluprácu, jeho antisociálna osobnosť je skôr spôsobilá podať účelovú výpoveď. Súdy vôbec neprihliadali na trestnú minulosť svedka K. Y. a na rozpor jeho výpovedí s výpoveďami väčšiny svedkov (O., L., F., Y.). Dôveryhodnosť predmetného svedka spochybňuje i nadštandardný prístup orgánov činných v trestnom konaní, keďže ho minimálne na jeho prvý výsluch priviezli služobným motorovým vozidlom, nadväzoval kontakty s poškodenými, uvádzal skreslené a nepravdivé tvrdenia, ktoré sa preukázali ako klamlivé, jeho finančné záväzky aj voči obvineným a teda jeho finančná motivácia vypovedať v tomto konaní. Poukázali na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd (ďalej len „Dohovor“) v sebe zahŕňajú právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 386/06). Judikatúra síce nevyžaduje, aby súd odpovedal na každý argument strany, ak však ide o argument pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torij c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, š. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Odvolací súd sa k odvolacím námietkam obvinených, týkajúcich sa výpovede svedka K. Y., špecificky nevyjadril, čím došlo k porušeniu práva na obhajobu. Zároveň považujú závery odvolacieho súdu za nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku spočíva podľa názoru obvinených vo fotodokumentácii vyhotovenej z obrazového záznamu z čerpacej stanice R. na Z. ulici v J., ktorá sa nachádza v spise a bola získaná v rozpore so zákonom, pretože orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade s ustanovením § 90 Trestného poriadku a fotografie vyhotovili neštandardným postupom. Príslušník Policajného zboru Ing. J.U. vypovedal, že urobil fotografie monitora, na ktorých bol zobrazený muž, fotografie vytlačil a asi aj s bločkom odovzdal poverenému policajtovi. Na takto získané obrazové záznamy podľa obvinených nemožno prihliadať, pretože neboli získané zákonným spôsobom. Odvolací súd nesprávne fotografie vyhodnotil ako vecný dôkaz v zmysle § 153 ods. 3 Trestného poriadku a vychádzal z toho, že vyhotovenie fotodokumentácie zo súkromného telefónu povereného príslušníka Policajného zboru bol neodkladný úkon, obvineným však nie je zrejmé, ako k tomu došiel a považujú takéto hodnotenie dôkazu súdom za nepreskúmateľné. V rozpore s ustanovením § 126 ods. 3 Trestného zákona bola vykonaná aj rekognícia z 25. júna 2018, pretože pri nej nebola prítomná nezúčastnená osoba. Ako nezúčastnená osoba bol pribratý X. D., ktorý je synom mjr. Mgr. V. D., príslušníka Policajného zboru, ktorý bol v tejto veci činný, čím došlo k porušeniu § 30 ods. 2 Trestného poriadku, v spojení s § 10 ods. 1 a ods. 10 Trestného poriadku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku bol podľa názoru obvinených naplnený aj tým, že poškodený J.C. bol pravdepodobne orgánmi činnými v trestnom konaní pri výpovediach ovplyvňovaný, pretože pri

svojej výpovedi 26. marca 2019 nevyhlásil možnosť, že bol inštruovaný políciou.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinení V. B. a E.U. uviedli, že odvolací súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu zistených skutkových okolností.

Ku skutku uvedenému v bode 1/ obvinený V. B. namietal, že nič nenasvedčuje tomu, že sa skutok stal tak, ako k tomu dospeli súdy, jediným dôkazom je výpoveď korunného svedka - spolupracujúceho obvineného K. Y. I napriek tomu, že obvinený V. B. hodnotil vzťah s týmto svedkom negatívne, nemožno na tom založiť bez akýchkoľvek pochybností jeho vinu. Odvolací súd nesprávne vyhodnotil výpoveď poškodeného K. F. z 27. júna 2018, ktorý uviedol, že informácie má len z počutia, ktoré mu nepravdivo poskytol spolupracujúci obvinený K. Y., čo odvolací súd vôbec nevzal do úvahy. Poškodený K. F. vo svojej výpovedi z prípravného konania neuviedol konkrétne osoby, ktoré mali skutok spáchať, až pri svojej druhej výpovedi uviedol mená a zároveň tvrdil, že vo svojej prvej výpovedi označil obvineného V. B. ako podozrivého. Odôvodnenie odvolacieho súdu je neudržateľné a zároveň v rozpore s Trestným poriadkom, pretože poškodený mal v rámci svojej prvej výpovede, mimo zápisnice o výsluchu, uviesť meno obvineného V. B., ktorý nebol ani ako podozrivý vypočutý. Po začatí trestného stíhania kontaktoval poškodeného K. Y., ktorý motorové vozidlo patriace poškodenému podpálil, čo poškodený zamlčal, čím sa jeho výpoveď javí účelová a nehodnovná. Obvinený V. B. od začiatku trestného konania vypovedal, že skutok nespáchal, v čase, keď sa skutok stal nebol v byte na Y. ulici, ako to tvrdí svedok K. Y., čo potvrdzuje aj obvinený E.U.. Odvolací súd sa nevysporiadal s námietkou, že svedok U. L. poprel tvrdenia poškodeného a spochybnil jeho hodnovnosť.

Obvinený E.U. ohľadom skutku uvedenom v bode 1/ namietal, že z jeho strany absentoval akýkoľvek úmysel spáchať predmetný skutok a absentovalo i jeho konanie spadajúce pod objektívnu stránku trestného činu. Odvolací súd mu však vzhľadom na jeho správanie po spáchaní skutku neuveril. Rozhodnutie má byť však založené na vykonaných dôkazoch a nie na vnútornom pocity. Mal obavy nahlásiť skutok na políciu, pretože videl čoho je K. Y. schopný, čo potvrdil aj samotný Y.. Odvolací súd nesprávne vyhodnotil časovú súvislosť vzhľadom k tomu, že obvinený E.U. navštívil pumpu za účelom nákupu občerstvenia, nie za účelom nákupu pohonných hmôt, čo využil K. Y. a požiadal ho o nákup benzínu do auta jeho starého otca, čím ho uviedol do skutkového omylu. Okrem výpovede K. Y. nič nenasvedčuje možnej motivácii spáchať skutok tak, ako je ustálený. Ďalej obvinený nadviazal na argumentáciu obvineného V. B. týkajúcu sa skutku uvedenom v bode 1/ uvedenú vyššie.

Ku skutku uvedenom v bode 2/ obvinení namietali, že boli uznaní za vinných iba na základe nepriameho dôkazu, a to svedeckej výpovede K. Y., ako spolupracujúceho obvineného, ktorý sa skutku nezúčastnil a vypovedal to, čo sa mal dozvedieť od známeho vystupujúceho pod menom S. F.. V odvolaní namietali, že nedošlo ani k stotožneniu a vypočutiu vykonávateľa skutku, ktorého existencia je s poukazom na žiadosť Národnej kriminálnej agentúry Interpolu otáznava. Navyše vo výpovedi K. Y., ako nepriameho svedka, existujú zásadné rozpory a nepravdy, pričom poukázali na konkrétne tvrdenia v jeho výpovediach, ktoré spolu nekorešponujú. Odvolací súd i napriek uvedenému dospel k záveru, že osoba svedka K. Y. je dôveryhodná. Nesprávne odvolací súd vyhodnotil aj výpoveď svedka Y., ktorá nie je priamym dôkazom, pretože tento svedok priamo obvinených neidentifikoval a ani nepotvrdil ich vinu. V rozpore so zákonom je aj spôsob, akým odvolací súd dospel k záveru, že v motorovom vozidle mal byť s obvineným E.U. obvinený V. B., iba na základe ich priateľského vzťahu. V rámci odvolacieho konania obvinení namietali aj rozpory medzi výpoveďami svedkov J., P., J., G., L. a O. vo vzťahu k výpovedi spolupracujúceho obvineného Y., s čím sa odvolací súd nesprávne vysporiadal.

Obvinení ku skutku uvedenom v bode 3/ uviedli, že nepriame dôkazy, na ktoré odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, samé o sebe, ani v spojení s výpoveďou spolupracujúceho obvineného K. Y., nemohli založiť presvedčenie súdu o vine obvinených a zároveň si odvolací súd vo svojich tvrdeniach vnútorne rozporoval. Vzhľadom na výpoveď svedka E. K. je nelogické, aby sa obvinení s K. Y. dopustili skutku a odcudzili len jednu krabicu výživových doplnkov. Obvinený V. B. vypovedal počas celého konania konštantne, bol s konateľom poškodeného v priateľskom vzťahu a mal zabezpečený príjem, teda nemal dôvod na spáchanie skutku. Odvolací súd vyhodnotil rozpory vo výpovediach korunného svedka za drobné, avšak išlo o podstatné rozpory, ktoré znižujú jeho

hodnovernosť.

Obvinený V. B. ohľadom skutku uvedenom v bode 4/ namietal, že odvolací súd nerovnako hodnotil dôkazy, keď bagatelizoval rozpory vo výpovediach svedka K. Y., ktoré ospravedlnil plynutím času. Nie je správna úvaha odvolacieho súdu, že K. Y. nemohol skutok vykonať sám, vzhľadom na množstvo odcudzených vecí, pretože jeho matka obývala v danom čase byt vzdialený iba niekoľko metrov od miesta spáchania skutku, z ktorého mohol postupne veci vynášať. Obvinený V. B. vypovedal od začiatku rovnako, veci u neho zaistené mu odovzdal K. Y. ako kompenzáciu dlhu a zbrane na jeho požiadanie uložil na chatke u svoje starej mamy. Uvedené tvrdenia potvrdili aj svedkovia K. B. a L. B.. Odvolací súd neuveril obvinenému V. B. s odôvodnením, že tento nezisťoval pôvod vecí, ktoré podľa jeho tvrdení dostal od K. Y., keď mali negatívny vzťah. Skutočnosť, že mali medzi sebou negatívny vzťah, ani jeden z nich v priebehu konania neuviedli. Súdny nesprávne vyhodnotili aj dôkazy týkajúce sa klieští, ktoré boli pri spáchaní skutku použité, patriace K. Y., čo aj on sám potvrdil a taktiež uviedol, že kliešte následne nepoužíval. Znalec však uviedol, že kliešte boli použité opakovane, čo opätovne potvrdzuje, že K. Y. klame.

Ku skutku uvedenom v bode 5/ obvinený V. B. namietal, že odvolací súd záver o jeho vine oprel o domovú prehliadku a prehliadku iných priestorov, v spojení s výpoveďou svedka K. Y., a obhajobu obvineného V. B. považoval za nepresvedčivú napriek tomu, že vypovedal od začiatku jednoznačne, bez rozporov, že zbrane u seba uchoval na požiadanie K. Y., ktorému veril a domnieval sa, že ide o historické zbrane a strelivo, ktorých uschovanie nemôže byť protiprávne. Súdny znalec Ing. E. C. potvrdil možnú zameniteľnosť zbraní kategórie C a D. Odvolací súd uvedenú skutočnosť vyhodnotil nesprávne a bez opory vo vykonaných dôkazoch. Ohľadom uchovania streliva obvinený V. B. uviedol, že sa spoliehal na to, že to nie je protiprávne a podľa § 14 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive držba zbrane kategórie D nevyžaduje osobitné povolenie. Odvolaciemu súdu predložil ako listinný dôkaz i stanovisko Prezídia Policajného zboru z 30. októbra 2017, s ktorým sa tento nevysporiadal. Objektívna stránka trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vyžaduje držbu, alebo prechovávanie zbraní a streliva bez povolenia. V danom prípade neexistovala u obvineného V. B. ani vôľa držať, alebo prechovávať zbrane a strelivo pre vlastnú potrebu.

Ohľadom skutku uvedenom v bode 6/ obvinení V. B. a E.U. namietali postup odvolacieho súdu, ktorý ich vinu založil iba na výpovedi poškodeného J.C., ktorá bola potvrdená výpoveďou jeho matky B.C.. Jej výpoveď je však nepriamym dôkazom, pretože uviedla iba to, čo jej povedal syn. Obaja však klamali, keď uviedli, že poškodený J.C. nie je závislý na omamných a psychotropných látkach. Podľa názoru obvinených mala byť vo veci vykonaná konfrontácia medzi svedkom H. R. a poškodeným J.C. a zároveň mal byť ustanovený znalec za účelom zhodnotenia osoby poškodeného a hodnovernosti jeho výpovede. Odvolací súd založil vinu obvinených na výpovedi poškodeného z prípravného konania, čo považujú obvinení za nesprávne a nelogické, vzhľadom k tomu, že poškodený v priamej výpovedi nespomínal žiadne násilie, resp. hrozbu násilia zo strany obvinených. Uvedené malo byť vyhodnotené ako pochybnosť v prospech obvinených. Odvolací súd taktiež nesprávne vyhodnotil výpoveď svedka H. R., keď uprednostnil jeho výpoveď z prípravného konania pred výpoveďou z hlavného pojednávania. Uvedené je v rozpore so zásadou in dubio pro reo. Súdny sa nezaoberali obhajobou obvinených vo vzťahu k vzneseniu obvinenia, ktoré bolo urobené bez ich predchádzajúceho vypočutia, ako začal spolupracovať drogový závislý poškodený J.C. s políciou, ktorá ho kontaktovala a usmerňovala, objektívnosť a hodnovernosť jeho výpovede, ktorou chcel získať pre seba doposiaľ neznáme výhody. Skutočnosť, že poškodený J.C. je závislý na omamných a psychotropných látkach potvrdili svedkovia H. K., H. R. a jeho matka. S výpoveďou poškodeného nekorešponovali ani výpovede obvinených, spáchanie skutku poprel aj svedok K. F., ktorý pred súdom nebol vypočutý a nebola prečítaná ani zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému majú obvinení V. B. a E.U. za to, že súdy sa nevysporiadali s ich obhajobou a vo vzťahu k spáchaniu skutkov existujú také zásadné pochybnosti, že by mali byť oslobodení. Navrhli preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo

„dovolací súd“) rozhodol v súlade s ustanovením § 386 Trestného poriadku tak, že v zmysle dôvodov dovolania vysloví rozsudkom porušenie zákona v ich neprospech, zruší rozsudok v časti dovolaním napádaných výrokov a vec vráti odvolaciemu súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

* * *

Súd I. stupňa v súlade s § 376 Trestného poriadku dovolanie obvineného V. B. a dovolanie obvineného E.U. doručil na vyjadrenie Krajskej prokuratúry Košice, ktorá sa do času rozhodovania najvyššieho súdu k dovolaniam nevyjadrila.

* * *

Súd I. stupňa predložil vec s dovolaniami obvinených V. B. a E.U. na rozhodnutie dovolaciemu súdu 27. októbra 2021.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolania proti napadnutému rozhodnutiu sú prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], boli podané oprávnenými osobami [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanía obvinených V. B. a E.U. súčasne spĺňajú podmienky uvedené v § 372 Trestného poriadku a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku.

Najvyšší súd primárne poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia. Dovolací súd preto nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že najvyšší súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie č. 120 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2012).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu, a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Dovolací súd sa ďalej zaoberal konkrétnymi námietkami, ktoré v rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinení V. B. a E.U. uviedli v písomných dôvodoch dovolania.

Obvinení namietali, že nebolo vyhovené ich návrhom na vykonanie viacerých, podľa ich názoru opodstatnených dôkazov a súdy sa nevysporiadali s ich námietkou ohľadom dôveryhodnosti výpovedí korunného svedka K. Y..

Najvyšší súd uvádza, že rozhodnutie súdu o odmietnutí návrhov na doplnenie dokazovania môže za istých okolností predstavovať porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávne (nedostatočne) zisteného skutkového stavu. Stane sa tak však vtedy, ak súd nevysvetlí zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nadbytočnosť a nepotrebnosť doplnenia dokazovania a zároveň existujú ďalšie skutočnosti naznačujúce, že celé konanie bolo vedené neobjektívne a zjavne nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu. V predmetnej veci však takýto stav nenastal, pretože súdy nižšieho stupňa sa vysporiadali a rozhodli o všetkých dôkazoch, ktoré strany navrhovali vykonať a to buď ich vykonaním, alebo odmietnutím ich vykonania s následným odôvodnením.

S návrhmi obvinených na doplnenie dokazovania o ďalšie dôkazy sa súd I. stupňa vysporiadal tak, že ich odmietol vykonať, čo následne odôvodnil na str. 36 svojho rozsudku, a jeho záveru následne prisvedčil aj odvolací súd, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v konaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré mohli prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci, preto bol rozsah dokazovania dostačujúci. Je nevyhnutné tiež poznamenať, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, pretože v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

Námietka obvinených, že sa súdy nevysporiadali s dôveryhodnosťou výpovedí korunného svedka K. Y. je nepravdivá, pretože súd I. stupňa, ako i odvolací súd sa dôveryhodnosťou svedka K. Y. zaoberali a to konkrétne súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozsudku na str. 35 a odvolací súd na str. 16 a 17 svojho rozsudku.

Dovolací súd dospel po vyhodnotení dovolacích námietok vo vzťahu k porušeniu práva na obhajobu k záveru, že tieto sú neopodstatnené.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukáže takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solely or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozsudok z 2. februára 2010, č.

36110/03, Emen p. Turecku, rozsudok z 26. januára 2010, č. 25585/02).

Predmetné námietky, ktoré obvinení v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku uviedli, boli už súčasťou odvolacieho konania a odvolací súd sa s nimi vysporiadal. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené odkazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu (konkrétne str. 20 - fotodokumentácia ako dôkaz získaný v súlade s ustanovením § 153 ods. 3 Trestného poriadku, str. 27 a 28 - pomer nezúčastnenej osoby prítomnej pri rekognícii k veci, alebo k osobám obvinených, ich obhajcom, splnomocnencom, orgánom činných v trestnom konaní, nebol preukázaný žiadnou konkrétnou skutočnosťou) bez potreby opakovať jeho závery, s ktorými sa stotožňuje.

Čo sa týka námietky obvinených ohľadom ovplyvňovania poškodeného J.C. zo strany orgánov činných v trestnom konaní, dovolací súd uvádza, že predmetné tvrdenie nie je ničím preukázané, obvinení v dovolaniach neuviedli žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by takémuto záveru prisvedčovala a dovolací súd vyhodnotil túto ich námietku ako ničím nepodloženú domnienku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou sa vylučujú námietky skutkové, čo znamená, že nie je prípustné právne účinne namietat' že skutok, tak ako bol zistený súdom I. stupňa a odvolacím súdom, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (rozhodnutie č. 47 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2014).

Z uvedeného vyplýva, že obvinení môžu v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Najvyšší súd teda nie je oprávnený posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení a bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože ťažisko dokazovania sa uskutočňuje v konaní pred súdom I. stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania.

Obvinení vo svojich dovolaniach v podstate namietali ako sa skutky pod jednotlivými bodmi podľa ich názoru skutočne stali, aké závery z nich podľa ich názoru vyplynuli, a namietali nesprávnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov zo strany súdu I. stupňa a odvolacieho súdu. Uvedené námietky sú však skutkového charakteru a tak ich dovolací súd nemohol v rámci dovolacieho konania podrobiť prieskumu a ani akýmkoľvek spôsobom o správnosti záverov, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa polemizovať.

Čo sa týka námietky obvineného E.U., vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 1/, že z jeho strany absentoval úmysel spáchať trestný čin, dovolací súd uvádza, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže byť naplnený s poukazom na to, že v konaní nebola vykonaným dokazovaním preukázaná subjektívna stránka trestného činu (stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu prijaté 14. júna 2010, pod sp. zn. Tpj 39/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2011).

Námietka obvineného V. B. vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 5/, že v rámci odvolania predložil ako listinný dôkaz stanovisko Prezídia Policajného zboru z 30. októbra 2017, s ktorým sa odvolací súd nevysporiadal, je námietkou spadajúcou pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako už dovolací súd vyššie uviedol, viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo a nie právnych dôvodov

dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Predmetná námietka je však neopodstatnená, vzhľadom k tomu, že obvinený V. B. v rámci svojho odvolania, resp. celého odvolacieho konania návrh na vykonanie predmetného listinného dôkazu nepredložil.

Najvyšší súd zistil, že chybami vytýkanými v dovolaniach nebol naplnený žiadny z dovolateľmi uplatnených dovolacích dôvodov upravených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací súd preto dovolania obvinených V. B. a E.U. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, t. j. preto, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, odmietol.

Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.